

anden Side heller ikke dertil kan udfordres, at Uden skal have grebet om sig og i større eller mindre Grad ødelagt Gjenstanden.

Til 30te Kapitel.

(Om Handlinger, hvorved Skibbrud, Overtvømmelse eller anden større Ulykke kan forårsages.)

Det er ved Omhandlingen af flere af de Forbrydelser, der ere Gjenstand for de 2 foregaaende Kapitler, navnlig Brandsiftelse, Falskmyntneri og tildeels Dokumentfalsk, bleven bemærket, hvorledes de for en væsentlig Deel faae deres særegne forbryderiske Charakter ifølge deres Almeenfarlighed. Denne Egenskab er fremdeles den i Almindelighed betegnende ved de Forbrydelser, der omhandles i det nærværende Kapitel, og uagtet disse iøvrigt indbyrdes ere af meget forskjellig Art, har man dog i den nævnte fælles Charakter, der væsentlig kommer i Betragtning ved Bestemmelsen af det Synspunkt, hvorfra deres Strafbarhed bør bedømmes, fundet tilstrækkelig Hjemmel til at behandle dem under Et, idet der formentlig hverken ifølge deres øvrige Bestafsenhed eller af practiske Hensyn er Anledning til at behandle de enkelte Arter af dem i særskilte Kapitler, saaledes som man tildeels har anset det for rettest med Hensyn til de ovenanførte Forbrydelser, ved hvilke ogsaa andre eiendommelige Momenter fremtræde. Ved Angivelsen af Kapitlets Indhold i sammes Overskrift har man iøvrigt ikke troet at burde benytte den systematiske og noget doctrinaire Betegnelse „almeenfarlige Forbrydelser“, men foretrakket at nævne nogle af de vigtigste Tilfælde og dertil at sige som en almindelig Betegnelse „eller hvorved anden større Ulykke kan forårsages.“

Den nugældende danske Strafferets positive Bestemmelser i denne Henseende ere meget usfuldstændige, og man har derfor ved Affattelsen af Kapitlets enkelte Paragrapher taget væsentligt Hensyn til forskjellige fremmede Straffelove,

navnlig den norske, Kap. 23 §§ 6—16, jfr. §§ 20—21, og den preussiske §§ 290—295, 301—307. Foraauidt den norske Straffelov, i Overensstemmelse med Overskriften til det nævnte Kapitel 23 („Bestadigelse af Eiendom eller Gods“), i flere af Kapitlets Paragrapher, navnlig §§ 11 og 17, jfr. § 19, ligesom den preussiske Straffelov i sammes §§ 296—300, i Forbindelse med Bestemmelserne angaaende de forbryderiske Handlinger, hvorved store Ulykker af almeenfarlig Charakter bevirkes eller ialtsald let kunne bevirkes, tillige omhandler visse Retstrænkninger og navnlig skadebringende Handlinger, der have en væsentlig anden Charakter, har man, ifølge den ovenfor antydede almindelige Betragtning, anset det for rettest at udfordre de tilsvarende Bestemmelser, som der maatte findes Anledning til at optage i Straffeloven, af det nærværende og gjøre dem til Gjenstand for det følgende Kapitel („Om Ødelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Eiendom samt om Dyrplageri“).

I det 30te Kapitel omhandles herefter saadanne Handlinger, hvorved Skibbrud eller anden Spulstke, Overtvømmelse eller Jernbaneulykker kunne bevirkes, Forgiftelse af Varer, Udbredelse af smitsom Syge blandt Menneker — og i Forbindelse dermed Dvafsalveri — eller blandt Hunsdyrene, samt Borttagelse eller Ødelæggelse af Broer, Skovværk osv., hvorved Fare for den almindelige Færdsel og deslige afstedkommes. Kapitlets første §§ 280—281, jfr. § 284, hvormed den norske Straffelovs Kap. 23 §§ 6—8, jfr. § 10 og 20, kunne sammenlignes, angaae de Handlinger, hvorved Spulstke foranlediges eller ialtsald lettelig kan foranlediges, og omhandles da først i § 280 Foretagelsen af deslige Handlinger i Almindelighed, og derefter i § 281 det foraauidt kvalificerede Tilfælde, at Skibbrud eller anden Søfæde virkelig er bleven forvoldt. Hvad det i § 280 omtalte Forhold angaaer, turde der være Tvivl til at skjæle imellem, om de paagældende Handlinger, at ødelægge Tjvindretninger eller Tegne og Mærker for de Søfarende osv., ere foretagne i den forbryderiske Hensigt derved at vildlede eller skade Søfarende, eller uden en saadan Hensigt, om end med Forsæt. I første Tilfælde vil det findes i sin Orden, at den Styl-